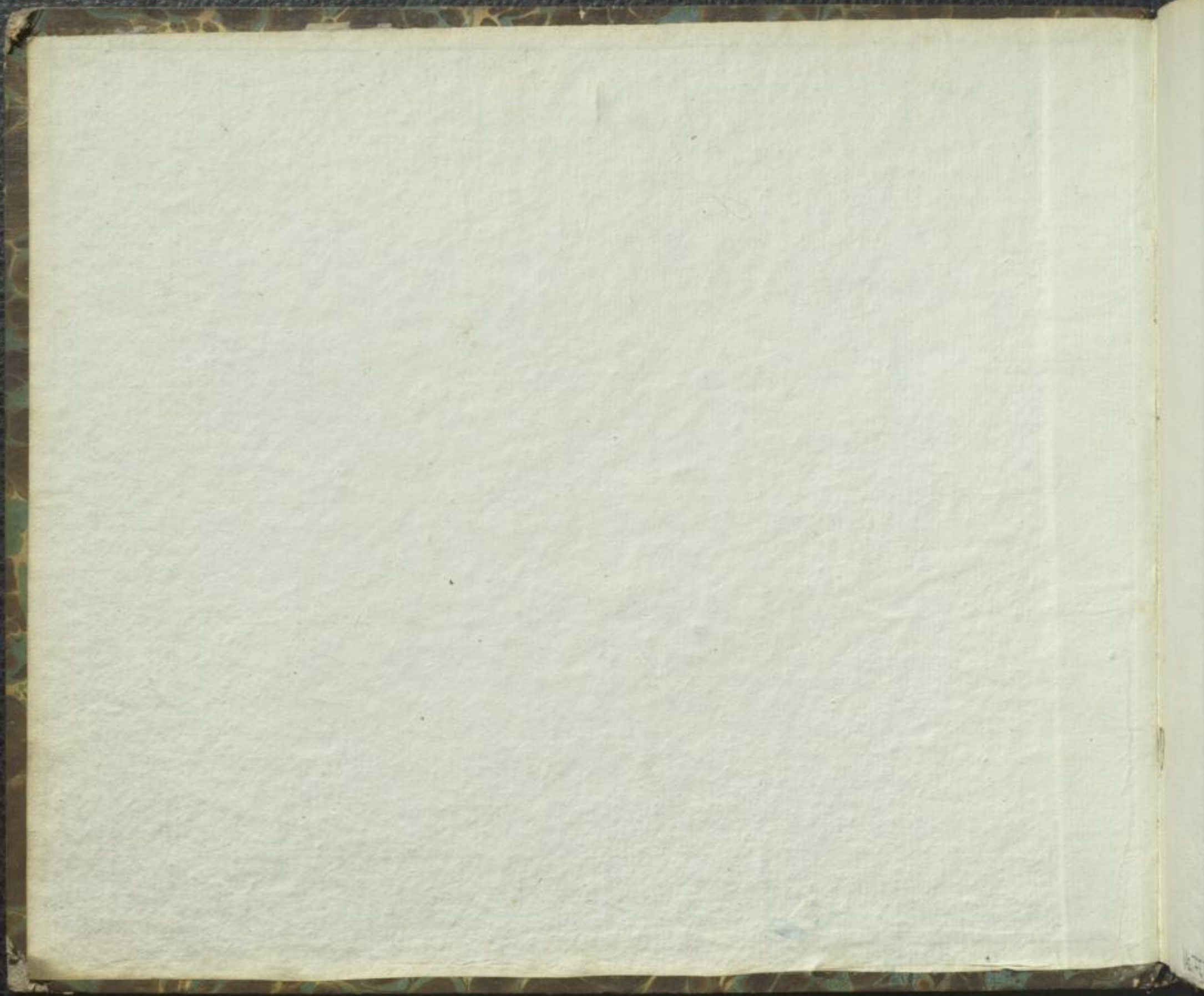

Ms. Ff. G. Kloß

V. 8. 3

Ms. Ff. G. Kloß
V. 8. 3

Ns. H. G. Klopß V. 2. 3

Partes orationis quot sunt. octo. que nomen. pronomen
 verbum. adverbium. participium. coniunctio. propositio.
 interiectio. — Nomen quid est pars orationis cum casu cor-
 pus aut rem proprie communiterve significans. proprie ut
 roma liberis. communiter ut urbs flumen. — Nomina quae
 accidunt sex. que. qualitas. comparatio. genus. numerus.
 figura. casus. — Qualitas nominum in quo est. bipertita
 est. Quomodo autem unius rei nomen est. et proprium
 dicitur. aut multorum. et est appellativum. — Compara-
 tionis gradus quot sunt. tres. qui positivus ut doctus. com- 10
 parativus ut doctior. superlativus ut doctissimus. — Que
 nomina comparantur. appellativa dumtaxat. qualitatem
 aut quantitatem significantia. qualitatem ut bonus malus.
 quantitatem ut magnus parvus. — Comparativus gradus cui ca-

Zainer. fol. 1^a.Coster. I. fol. 1^a.Coster II. fol. 1^a.

15 sui feruit. ablatiuo vtriusq; numeri sine prepositione Quo-
modo dicimus enim doctior illo vel doctior illis. — Superla-
tiores q̄dus cui casui feruit genitiuo t̄m plurali et ul
collectiuo singulari. Quomodo dicimus enim doctissimus
poetarum fuit virgiliis vel optimus plebis. — Genera nomi-
20 nū q̄t sunt. quatuor. que. masculinam ut hic magister.
femininū ut hec musa. neutrum ut hoc scamnum. cōmu-
ne ut hic et hec sacerdos. Est preterea trium generū quod
omne dicitur. ut hic et hec et hoc felix. Est incertum sive
dubiū. ut. dies. margo. finis. Est et epichenū quod pro-
25 miscuum dicitur. ut hic passer hec aquila mustela mil-
uus. — Numeri nominum quot sunt. duo. qui. singula-
ris ut hic magister. pluralis ut hi magistri. — Figure no-
minum quot sunt. due. que. simplex ut decēs | potens.

Gaius. fol 16

composita ut indecens Simpotēs. Quot modis nomina
componuntur. quatuor quibus ex duobus integris ut subur- 30
banus. ex duobus corruptis ut efficax municeps. ex in-
tegro et corrupto. ut ineptus insulsus. ex corrupto et integro
ut nugigerulō. aliquādo ex quampluribus ut imper inex-
pugnabilis imperteritō. — Casus nominū quot sunt. sex
qui nominativus genitivus. Dativus. accusativus. vocativus. 35
et ablativus Per hos enim casus omnium generum nom-
ina pro nomina participia Declinantur hoc modo

Magister nomen appellatiuū generis masculini nu-
meri singularis figure simplicis casus nominatiui et vo-
cativi quod Declinabit sic. Nominatiuo hic magister. Ge- 40
nitivo huius magistri. Dativo huic magistro. Accusatiuo
hunc mag̃m. Vocatiuo o magister. Ablatiuo ab hoc ma-
gistro. Et pluraliter. Nominatiuo hi magistri. Genitiuo

2
Coffen I. fol 1^b Coffen II. fol 1^b

horum magistrorum Dativo his magistris. Accusativo hos
45 magistros. Vocativo o magistri. Ablativo ab his magistris.

Musa nomen appellativum generis feminini
numeri singularis figure simplicis casus nominativi et vo-
cativi et ablativi quod Declinabitur sic Nominativo hec mu-
sa. Genitivo hujus musæ. Dativo huic musæ. Accusativo
50 hanc musam. Vocativo o musa. Ablativo ab hac musa. Et
plu nominativo he musæ. Genitivo harum musarum. Dativo
his musis. Accusativo has musas. Vocativo o musæ. Abla-
tivo ab his musis.

Scamnum nomen appellativum generis neutri numeri
55 singularis figure simplicis casus nominativi et accusativi
et vocativi quod Declinabitur sic. Nominativo hoc scam-
num. Genitivo hujus scamni. Dativo huic scamno. Accu-
sativo hoc scamnum. Vocativo o scamnum. Ablativo ab

hoc | scamno. Et pluraliter Nominatiuo hec scamna.
Genitiuo horum scamnorū. Datiuo his scamnis Accusa- 60
tiuo hec scamna Vocatiuo o scamna Ablatiuo ab his
scamnis. |

Gaius. fol. 2^a

Sacerdos nomen appellatiuum generis communis
numeri singularis figure simplicis casus nominatiui et
vocatiui quod Declinabit sic Nominatiuo hic et hec sacer- 65
dos. Genitiuo huius sacerdotis. Datiuo huic sacerdoti. Ac-
cusatiuo hunc et hanc sacerdotem. Vocatiuo o sacerdos. Abla-
tiuo ab hoc et ab hac sacerdote vel sacerdoti. Et pluraliter
Nominatiuo hi et he sacerdotes Genitiuo horum et harum
sacerdotum. Datiuo his sacerdotibus. Accusatiuo hos et 70
has sacerdotes Vocatiuo o sacerdotes Ablatiuo ab his
sacerdotibus.

Capitulum I. fol. 2^a Capitulum II. fol. 2^a

Felix nomen appellatiuum generis omnis nu-
meri singularis figure simplicis casus nominatiui et

75 accusatiui et vocatiui quod Declinabitur sic. Nominatiuo hic et hec et hoc felix. Genitiuo huius felicitis. Datiuo huic felici. Accusatiuo hunc et hanc felicem et hoc felix. Vocatiuo o felix. Ablatio ab hoc et ab hac et ab hoc felice vel felici. Et pluraliter Nominatio hi et
80 he felices et hec felicia. Genitio horum et harum et horum felicium. Datiuo his felicibus. Accusatiuo hos et has felices et hec felicia. Vocatiuo o felices et o felicia. Ablatiuo ab his felicibus

Fructus nomen appellatiuum generis masculini

85 numeri singularis figure simplicis casus nominatiui et genitiui et vocatiui quod Declinabitur sic Nominatiuo hic fructus. Genitiuo huius fructus. Datiuo huic fructui. Accusatiuo hunc fructum. Vocatiuo o fructus. Ablatiuo ab hoc fructu. Et pluraliter Nominatiuo hi fructus. Genitiuo horum fructuum. Datiuo his fructibus. Accusatiuo

90

hos fructus. Vocatiuo o fructus. Ablatiuo ab his fru-
ctibus |

Species nomen appellatiuum generis feminæ numeri
singularis figure simplicis casus nominatiui et vocatiui
quod Declinabitur sic. Nominatiuo hec species. Genitiuo huius
speciei. Datiuo huic speciei. Accusatiuo hanc speciem. Vo-
catiuo o species. Ablatiuo ab hac specie. Et pluraliter Nomi-
natiuo he species. Genitiuo harum specierum. Datiuo his spe-
ciebus. Accusatiuo has species. Vocatiuo o species. Ablatiuo ab
his speciebus.

Græcæ p. 26

100

Prima Declinatio quot litteras terminales habet. Du-
as. q̄s a et s. — Quot terminationes hec. quas. a. as. es. Da
exemplum. a. vt poeta. as vt enneas. es vt enchirides. — Que è
agnitio p̄me Declinationis. Hæc est cuius genitiuus et Datiuus

Nomina-
cio. Dati.
m et hoc
hac et
tio hi et
m et horum
os et has
licia.
masculini
ra tui
minatio
ic fructui.
Ablatiuo
uctus. Gri
cusatiuo

105 singulares et nominatiuus et vocatiuus plurales in ae^d dyp-
longori desinunt. Accusatiuus in am correptam Vocatiuus
similis est nominatiuus. Ablatiu^s in a productam. Geniti-
uus pluralis in arum correptam Datiuus et Ablatiuus in
io productam. Accusatiu^s in as productam desinit.

110 Secunda Declinatio quot litteras terminales
habet. tres. q̄s. r s m. — Quot terminationes sex. quas. er
ut in ur us eus um. Da exemplam er ut sacer. ir ut vir. ur
ut salur. us ut Domin². eus ut Ithideus. um ut templū. —
Que ē agnitio secūde Declinationis Hec ē cui³ genitiu^s

115 singularis et nominatiu^s et vocatiuus plurales in j produ-
ctā desinunt. D²o et ablatiuus in o productam Accusa-
tiuus in um correptam. Quando nominatiuus in er vel in um
desinit similis erit ei vocatiuus. Quando in us tunc us

mutatur in e ut Dominus o Domine Quando vero in
 ius si sint propria nomina abiecta us fil vocatiuus in 120
 j ut virgilius o virgilij. Et unum appellatiuū quod est
 filius o fili. Genitiuū plis in ori correptam. Datiuus
 et ablatiuus in is productam. Accusatiuus in os produ-
 ctam. vel in a correptam desinit.

Zainer fol. 3^a

Tertia Declinatio quot literas terminales habet 125

Decem quas. a e o c l n r s t x Da exemplū a ut poe-
 ma. e ut monile. o ut virgo. c ut lac l ut mel. n ut nomen.
 r ut pater. s ut civitas. t ut caput. x ut felix Quot termi-
 nationes habet. sepluaginta octo vel paulo plus. Que est
 agnitio tercię Declinationis. Hec est cuius genitiuus singu- 130
 laris in is correptam desinit Datiuus in j productam. Accu-
 satiuus in em vel in jm correptam. Vocatiuus similis

Coster I fol. 3^a

est nominatiuus. Ablatiuus in e correptam. vel in j pro-
ductam. Nominatiuus et accusatiuus et vocatiuus plu-
135 rales in es productam. vel in a correptam Genitiuus plu-
ralis in um vel in jum correptam Datiuus et ablatiuus
in bus correptam Desinunt.

Quarta Declinatio quot litteras terminales ha-
bet duas. quas. s et u. Quot terminationes. similiter duas.
140 quas. us et u Da exemplū us ut manus. u ut cornu. Quae
est agnitio quartae declinationis Hec est cuius genitiuus sin-
gularis et nominatiuus et accusatiuus et vocatiuus plu-
rales in us productam Desinunt. Datiuus in ui productam.
Accusatiuus in um correptam Vocatiuus similis est
145 nominatiuus. Ablatiuus in u productam. Genitiuus plura-
lis in uum correptam Datiuus et Ablatiuus in b corre-

plam Desinunt.

Quinta Declinatio quot litteras terminales
 habet. unam. quam. s. Quot terminationes similiter v-
 nam. quam. es productam ut Dies. Que est agnitio quinte 150
 Declinationis. Hec est cuius genitiu^{us} et datiu^{us} singulares
 in ei diuisas syllabas desinunt. Accusatiuus in em cor-
 reptam. Vocatiuus similis est nominatiuus. Ablatiuus
 in e productam Nominatiuus et accusatiuus et vo-
 catiuus plurales in es productam Genitiuus plura- 155
 lis in erū correptā | Datiuus et ablatiuus in ebus cor-
 reptam desinunt.

Gaius fol. 3^b

Pronomen quidē pars orationis q̄ pro nomine
 posita tantūdem pene significat personamq̄ interdum

160 recipit. — Pronomini quot accidunt. sex. que. qualitas.
genus. numerus. figura. persona. casus — Qualitas pronomi-
nū in quo est. Duplex est. quomodo aut enim finita sunt
pronomina. aut infinita. Que sunt finita. que recipiunt
personas. ut ego tu ille. Que sunt infinita. que non recipi-
165 unt personas. ut quisque quod — Genera pronominū quot
sunt. eadē fere que et nominum. masculinum ut quis.
femininū ut que. neutrum ut quod. commune ut qua-
li) talis. triū generum quod omne dicit ut ego tu sui.
— Numeri pronominum quot sunt. duo. qui singu-
170 laris ut hic. pluralis ut hi — Figure pronominū quot
sunt. due que simplex ut quis. cōposita ut quisquis.
— Personae pronominum quot sunt. tres. que. prima
ut ego secūda ut tu. tertia ut ille — Casus pronomi-
num quot sunt sex. quemadmodum et nominum.

Coffler. I. fol. 3^l

Per hos enim casus omnium generum. nomina. pro- 175
nomina. participia declinantur hoc modo

Ego pronomen finitū generis omnis numeri
singularis figure simplicis. persone prime casus nomi-
nativi quod declinabitur sic. Ego mei vel mis mihi
me a me. Et pluraliter nos nostrū vel nostri nobis 180
nos o nos a nobis —

Persone secūde generis omnis.
Tu tui vel tui tibi se o tu a te. Et pliter vos vestrum
vel vestri vobis vos o vos a vobis. — Persone tercie
generis omnis numeri utriusq sine nominativo et vo-
cativo. quod declinabitur sic. Sui sibi se a se. Et 185
pluraliter sui sibi se a se. —

Item demonstrativum
vel relatiuum. Persone tercie generis masculini. Ille

Hyppoc. II. fol. 3.^a

qualitas.
litas p nomi.
finita sunt
que recipiant
ne non recipi.
nominū quod
m et quis.
ane et qua.
ego tu su.
qui singu.
nominū quod
et quisquis.
e. prima
s pronomi-
nominum.

Gainer fol. 4°

illius illi illum ab illo. Et pluraliter illi | illorum
illis illos ab illis. Generis feminini illa illis illi illam
190 ab illa. Et pluraliter illa illarū illis illas ab illis. Ge-
neris neutri illud illius illi illud ab illo. Et pluraliter illa
illarū illis illa ab illis — Personae tertiae generis masculini
Ipse ipsius ipsi ipsum ab ipso. Et pluraliter ipsi ipsorum
ipsis ipsos ab ipsis Generis feminini Ipsa ipsius ipsi ipsam
195 ab ipsa. Et pluraliter ipse ipsarū ipsis ipsas ab ipsis. Generis
neutri Ipse ipsius ipsi ipsum ab ipso. Et pluraliter ipsa
ipsorum ipsis ipsa ab ipsis — Personae tertiae generis masculini
Iste istius isti istum ab isto. Et pluraliter isti istorum
istis istos ab istis. Generis feminini ista istius isti istas
200 ab ista. Et pluraliter iste istarū istis istas ab istis.

Generis neutri istud istius istli istud ab isto Et pluraliter
 ista istorū istis istas ab istis. — Item articulare prepo-
 sitivū vel Demonstrativum persone tertię generis ma-
 sculini. Hic huius huic hunc ab hoc Et pluraliter hi

horum his hos ab his. Generis feminini hec huius huic 205 *Costur. I. fol. 4°*
 hęc ab hac. Et pluraliter he harum his has ab his.

Generis neutri hoc huius huic hoc ab hoc. Et pluraliter
 hec horū his hec ab his. — Item subiunctivum vel relati-
 vum persone tertię generis masculini. Is eis ei eum ab eo.

Et pluraliter ei eorum eis eos ab eis Generis feminini Ea 210.
 eius ei eam ab ea. Et pluraliter ee earum eis eas ab eis.

Generis neutri Id eius ei id ab eo. Et pluraliter ea eorū eis
 ea ab eis. — Item minus q̄m finita persone tertię generis

masculini. Quis vel qui cuius cui quem a quo vel a qui

215 Et pluraliter qui quorum quis vel quibus quos a quis vel

a quibus Generis feminini que vel qua cuius cui quam

a qua vel a qui Et pluraliter que quarum quis vel

quibus quas a quis vel a quibus. Generis neutri quod vel

Coffin. III. fol. 4^a Coffin. IV. fol. 4^a

quod cuius cui quod vel quod a quo vel a qui. Et plurali-

220 ter que vel qua quorum quis vel quibus. que vel qua a

Gaines fol. 4^b

quis vel a quibus — Item possessiva finita ad aliquid

Dicta ex utraque parte singularia persone tertii generis ma-

Belgica II fol. 3^b

sculini. Meus mei meo meum o mi a meo. Et plura-

liter mei meorum meis meos o mei a meis. Generis femi-

225 nâ mea mee mee meam o mea a mea. Et pluraliter mee

meorum meis meos o mee a meis. Generis neutri meum

mei meo meum o meum a meo. Et pluraliter mea me-
orū meis mea o mea a meis. — Persone tercie generis

masculini. Tuus tui tuo tuum a tuo Et pluraliter tui
tuorum tuis tuos a tuis Generis feminini tua tue tue tu-

230

am a tua. Et pluraliter tue tuarum tuis tuas a tuis Ge-
neris neutri suum sui suo suum a suo. Et pluraliter sua
suorum suis & sua a suis. — Persone tercie generis masceu-

lini. Suus sui suo suum a suo. Et pluraliter sui suorum
suis suos a suis. Generis feminini sua sue sue suam a

235 Pfister II. fol. 3¹/₂

sua. Et pluraliter sue suarum suis suas a suis. Generis
neutri suum sui suo suum a suo Et pluraliter sua suo-

rum suis sua a suis. — Item possessiva finita. ad ali-
quid dicta ex utraque ple pluralia — Persone tercie generis
masculini Noster nostri nostro nostrum o noster a

240

Coffen. I. fol. 4^b

noster a nostro. Et pluraliter nostri nostrorum nostris
nostris nostros o nostri a nostris Generis feminini no-
stra nostre nostre nostrā o nostra a nostra Et plura-
liter | nostre ^{o nostre} nostrarum nostris nostras (a nostris Generis
245 neutri nostrū nostri nostro nostrum o nostrum a no-
stro. Et pluraliter nostra nostrorum nostris nostra
o nostra a nostris. — Personae tertiae generis masculi. Ve-
ster vestri vestro vestrum a vestro. Et pluraliter vestri
vestrorū vestris vestros a vestris Generis feminini ve-
stra vestre vestre vestram a vestra. Et pluraliter ve-
250 stre vestrarum vestris vestras a vestris. Generis neutri
vestrum vestri vestro vestrum a vestro. Et pluraliter
vestra vestrorum vestris vestra a vestris Da horum
cōposita ut egomet tuimet sibi met suimet illic istic

illicine istlicine hiccine heccine hoccine ab hoccine. | 255 Gaius fol. 5^e

Idem in masculino genere productū. in neutro vero cor-
reptū ut quisquis quisnā quispiā aliq̄s et cetera.

Verbum quid est. pars orationis cū tempore et persona
sine casu aut agere aliquid aut pati aut neutrum significans.

— Verbo^h quos^o accidunt. septem. que. qualitas. conjugatio. 260 Cæsar III. pag. 4. Cæsar IV. fol. 4^e

genus. numerus. figura. tempus et persona — Qualitas
verborum in quo est. in modis et in formis. Modi qui sunt.
indicatiuus ut lego. imperatiuus ut lege. optatiuus ut uti-
nam legerem. Coniunctiuus ut cum legam. infinitiuus ut
legere. impersonalis ut legitur. — Forme verborum quot 265.

sunt. quatuor. que. perfecta ut lego. medietatiua ut lecturio.

Belgica. II fol. 1^a

frequentativa ut lectito. inchoativa ut feruifco calefco —
Conjugationes verborum quot sunt. tres. que prima in a. se-
cunda in e. tertia in j. — Prima que est. que in indicati-
270 40 modo tempore presenti numero singulari secunda per-
sona verbo actiuo et neutrali habet a productam ante
nouissimam literam s. passiuo communi et deponenti ha-
bet ante nouissimam sillabam ris ut amo amas amor a-
maris. Et futurum tempus ejusdem modi in bo et in
275 bor sillabaz mittit ut amo amabo amor amabor. —
Secunda que est. que in indicatiuo modo tempore presenti
numero singulari secunda persona verbo actiuo et neutra-
li habet e productam ante nouissimam literam s pas-
siuo communi et deponenti habet ante nouissimam

Capit. I fol. 5^a

280
Syllabam ris ut doceo Doces doceor doceris. Et futurum
tempus ejusdem modi in bo et in bor syllabam mittit
ut Doceo Docebo Doceor Docebor. — Tercia que est. que in
indicativo modo tempore presenti numero singulari se-
cunda persona verbo activo et neutro habet j correp-
tam vel j productam ante nouissimam literam s. pas- 285
sivo communi et deponenti pro j lia e correptaz vel
j productam habet ante nouissimam syllabam ris. ut lego
legis legor legeris audio audis audior audiris. Et futurum
tempus ejusdem modi in am et in ar syllabam mittit.
ut lego legam legor legar. audio audiam. audior audiar. V- 290
bi possunt hec discerni. hec in imperativo et in infini-
tuo modo statim discerni possunt. Utrum j literam

Gaius fol. 5^l P. II. fol. 6^l

correptam habeant. an productam. Nam si j littera
Cassus III. fol. 5° Cassus IV fol. 5° correpta fuerit in ^{2^o}e conuertitur. producta si fuerit non
295° mutatur. Est quando tertia conjugatio futurum tem-
pus ejusdem modi. non in am vel ar habentur. sed etiam
in bo et in bor sillabam mittit. interdum cum j li-
teram correptam non habuerit. sed productam. ut eo
is ibo. queo quis quibo eam vel queam. — Genera ver-
300 borū quot sunt. quinq. que. actiua. passiuā. neutra. Depōntia.
et communia. Actiua que sunt. que in o desinūt et accepta
r littera faciunt ea se passiuā ut lego legor. Passiuā que
sunt. que in r desinūt et ea dempta r tra redeunt in
actiuam. ut legor lego. Neutra que sunt. q̄ in o desinunt

ut actiua. sed accepta et libera latina non sunt ut sto cur- 305°
 ro. sto curror non dicitur. Sunt preterea neutropassiva.
 ut gaudeo gaudeo gauisus sum. soleo soles solitus sum.
 fio fis factus sum. Deponentia que sunt. que in re de-
 sinunt ut passiva. sed ea dempla et libera latina non sunt
 ut luctor sequor nascor et orior. Communia que sunt. que 310
 in re desinunt ut deponentia. sed in duas formas cadunt
 scilicet agentis et patientis. Quomodo dicimus enim
 osculor te osculor a te. criminor te criminor a te. — Nume-
 ri verborum quot sunt. Duo. qui singularis ut lego. pluralis
 ut legimus — Figure verborum quot sunt. Duce. que simplex ut 315°
 lego. composita ut negligo — Tempora verborum quot sunt.

Belg II pte 4!

si j libera
 i fuerit non
 lurum tem-
 n. sed etiam
 a cum j li-
 lam. ut eo
 Genara ver-
 ba. Deponis
 et accepta
 Passiva que
 desunt in
 o desinunt

Gaius fol. 6°

tria. que pōis ut lego. pteritum ut legi. futurū ut legā.—
Quot sunt tempora in Declinatione verborū quinq. que
presens ut lego. pteritum imperfectum ut legebam. pre-
320 teritum perfectum ut legi. pteritum plusq̄mperfectū ut le-
gerā. futurū ut legā.— Personae verborum quot sunt. tres. que
prima ut lego. secūda ut legis. tertia ut legit

Coffus III fol. 5°

Adverbium quid est. pars orationis que adiecta
verbo significationes eius explanat atq̄ implet.— Adverbio
325 quot accidunt. tria. que significatio cōparatio et figura.— Signi-
ficatio adverbiorū in quo est quia aut sunt adverbia loci.
aut temporis. aut numeri. aut negandi. aut affirmandi.
aut Demonstrandi aut optandi. aut hortandi. aut ordinis.
aut interrogandi. aut similitudinis. aut qualitatis. aut

quantitatis . aut dubitandi . aut psonalia . aut vocandi . aut 330
 respondendi . aut separandi . aut iurandi . aut eligendi . aut
 congregandi . aut phibendi . aut euentus . aut comparandi

Da aduerbia loci ut hic vel ibi illuc inde intro vel foras.

Da temporis ut hodie heri nunc nuper cras aliquando olim
 iam cum dum modo sero et semper. Da numeri ut semel 335

bis ter quater . Da negandi ut haut non neque . Da affir-
 mandi ut etiam quin ni certe. Da demonstrandi ut en

ecce. Da optandi ut utinam opti . Da hortandi ut eia

aie . Da ordinis ut deinde deinceps. Da interrogandi

ut cur quare quamobrem presertim. Da similitudinis 340

ut quasi ceu sicut sicuti velut veluti tanquam ut vti.

Da glitatis ut docte pulcre fortiter viriliter bene et

laia ut lega-
 uing. que
 agibam. pre-
 spectu ut le-
 sunt. has. qua
 que dicitur
 - Adarbo
 figura. - sign
 aduerbia loci
 affirmandi
 aut ordinis
 litatis. aut

Belg II fol 5^a

male. Da quantitatibus ut multum parum modicum
minimum vel minime valde. Da dubitandi ut for-
345. san forsitan. fortassis vel fortasse. Da personalia
ut mecum tecum secum nobiscum vobiscum. Da vo-
candi ut heus. Da respondendi ut heu. Da separan-
di ut seorsum retrorsum Da iurandi ut edepol castor
hercule me dius fidius. Da eligendi ut potius imo.

Gaius fol 6^b

350 Da congregandi ut simul una pariter Da prohibendi
ut ne. Da euentus ut forte fortuito. Da comparandi
ut maius magis minus vel tam maximum minimum vel
minime valde. — Comparatio adverbiorum in quo est. in
tribus gradibus comparationis. scilicet positivo. compara-
355. tivo. et superlativo. Da adverbium positivi gradus ut

Castus III fol 6^a

Poeti da comparatiui vt doctius da superlatiui vt doctiffi-
 mum vel doctiffime — Figure aduerbiorum quot sunt due.
 que. simplex vt docte prudenter. composita vt indocte im-
 prudenter Aduerbia localia sunt hec in loco ^{vel} de loco vel per
 locum. Sed in loco et de loco. eandem significationem habent 360
 vt intus sum intus exeo foris sum foris venio. Ad locum au-
 tem et per locum aliam significationem habent. vt intro co-
 foras exeo De intus autem et de foris sic non dicitur. Quo-
 mo dicimus enim afforas vel inforas. per locum autem vt
 hac illac istac. 365

Participium quid est. pars orationis partem ca-
 piens nominis et verbi. recipit enim a nomine genera et ca-
 sus a verbo autem tempora et significationes. a b utroq;

m medicu
 andi et for
 personalia
 m. Da vo.
 Da separan
 de pol castor
 olus imo.
 a prohiberi
 comparandi
 minima ad
 e quo est in
 . compara-
 i gradus et

numeros et figuram. — Participio quot accidunt. sex. que

370 genus. casus. tempus. significatio. numerus et figura. —

Genera participiorum quot sunt. quatuor. que masculinum
ut hic lectus. femininum ut hec lecta. neutrum ut hoc le-
ctum. omne ut hic et hec et hoc legens. — Casus participiorum

375 quot sunt. sex. qui. Nominatiuus ut hic et hec hoc legens Ge-
nitiuus ut huius legentis. Datiuus ut huic legenti. Accu-

satiuus ut hunc et hanc legentem et hoc legens Vocatiuus ut
o legens. Ablatiuus ut ab hoc et ab hac et hi legente vel legenti.

— Tempora participiorum quot sunt. tria. que. presens ut le-
gens. preteritum ut lectus. Futurum ut lecturus vel legon-

Gaius fol. 7^a

380 Dus. — Significationes participiorum in quo sunt. Quia ab
actiuo verbo Duo participia veniunt. presens et futurum

ut legens lecturus. A passivo. quot duo. p̄teritum et futu-
 rum ut lectus legendus. A neutro. q̄t duo sicut ab activo
 presens et futurum ut stans staturus. A deponenti. quot
 tria. que presens p̄teritū et futurum ut loquens locutus
 locuturus. A cōmuni. quot quatuor. presens p̄teritū et duo 385
 futura. ut criminans criminalus criminaturus vel crimi-
 nandus. — Numeri participiorū quot sunt. Duo. qui singu-
 laris ut hic legens. pluralis ut hi legētes. — Figure partici-
 piorū quot sunt. due. que simplex ut legēs composita ut
 negligens.

390

Legens participium veniens a verbo activo tempo-
 ris presentis generis omnis numeri singularis figure sim-
 plicis casus nominativi et accusativi et vocativi quod decli-

cedunt. sic. qu-
 es et figura. —
 que masculinum
 dum et hoc b.
 asus participiorū
 hic hoc legens h.
 legenti. Accu-
 Vocativus ut
 legenti vel legens
 presens et b.
 arus vel legens
 hend. Quia ut
 as et futurum

abitur sic. Nominatiuo hic et hec et hoc legens. Genitiuo
395 huius legentis. Datiuo huic legenti. Accusatiuo hunc et
hanc legentem et hoc legens. Vocatiuo o legens. Ablatiuo ab
hoc et ab hac et ab hoc legente vel legenti. Et pl^u nomina
tiuo hi et he legentes et hec legentia. Genitiuo horum et ha
rum et horum legentum vel legentium Datiuo his legentibus.
400 Accusatiuo hos et has legentes et hec legentia. Vocatiuo
o legentes et o legentia Ablatiuo ab his legentibus.

Lecturus lectura lecturum participia venien
tia a verbo actiuo Leporis futuri numeri singularis figu
re simplicis casus nominatiui quod Declinabit sic. No
405 minatiuo hic lecturus hec lectura hoc lecturum. Genitiuo
huius lecturi lecture lecturi. Datiuo huic lecturo lecture

lecturo. Accusatio hūc lecturum hanc lecturam hoc lectu-
 rum. Vocatio o lecture lectura lecturum. Ablatio ab hoc
 lecturo ab hac lectura ab hoc lecturo. Et pluralia nomina-
 tio hi | lecturi he lecture hec lectura. Genitius horum lecturo. 410
 rum harum lecturarū horum lectorum Dativus his lectoris.
 Accusativus hos lecturos has lecturas hec lectura. Vocatio
 o lecturi lecture lectura. Ablatio ab his lectoris

Zainer fol. 76

Lectus lecta lectum. participia venientia a ver-
 bo passivo temporis preteriti numeri singularis figure sim- 415
 plicis casus nominativi qd Declinabilia sic. Nominativus
 hic lectus hec lecta hoc lectum. Genitius huius lecti | lecte lecti.
 Dativus huic lecto lecte lecto. Accusativus hunc lectum hanc
 lectam. hoc lectum. Vocatio o lecte lecta lectum. Ablatio

Guttberg. I fol. 12^a
(11)

420 ab hoc lecto ab hac lecta ab h^o lecto. Et pluraliter nomi-
natiuo hi lecti he lecte hec lecta Genitiuo horum lectorum
harum lectarum horū lectorum. Datio his lectis Accusati-
uo hos lectos has lectas hec lecta Vocatiuo o lecti lecte lecta.
Ablatiuo ab his lectis.

425 Legendus legenda legendū participia venientia
a verbo passiuo temporis futuri numeri singularis figure
simplicis casus nominatiui quod Declinabitur sic. Nomi-
natiuo hic legēdus hec legenda hoc legendum Genitiuo huius
legendi legēde legendi. Datio huic legendo legēde legendo

430 Accusatiuo hunc legendū hanc legendam hoc legendum. Voca-
tiuo o legēde legenda legendū. Ablatio ab hoc legendo ab
hac legenda ab hoc legēdo. Et pluraliter nō hi legendi he le-

gēde hęc legēda Genitio horum legendorum horum legendarū horum legendorum. Dativus his legendis. Accusativus hos legendos has legendas hęc legēda. Vocativus o legendi legēde legem- 135
 Da. Ablativus ab his legendis

Coniunctio quid est. pars orationis annexa ordinansq; sententiam demonstrans — Coniunctioni quot accidunt hęc. que. plures. figura. et ordo. — Potestas coniunctionū quot species habet quotq; q̄s. copulativas. disiunctivas. expletivas. causales. 140
 et rationales. Da copulativas ut et etq; at atq; ac ast. Da disiunctivas ut aut ve vel ne nec an neq; . Da expletivas ut q̄dem equidem saltem videlicet q̄m q̄mvis quoq; autē porro. licet tamen verūtamen. Da causales ut si etsi etiamsi si- q̄dem quādo quandoq̄dem quin quatinus sin seu sive neve. 145

Gaius fol. 8°

la nomi-
 lectorum
 Accusati-
 li lecte lecte
 venientia
 ris figur
 Nomi.
 luo huius
 legendis
 am. Voc
 nō ab
 di ho le.

nam namq; ni nisi nisi enim etenim sed sed enim
interea q̄mobrem preferim item itemq; ceterum alioquin
plera. Da rationales ut ita itaq; enī enīvero quia qua-
pp̄ter quoniā quoniāquidem quippe nempe ergo ideo igitur.

150 scilicet videlicet p̄plera idcirco — Figure cōiunctionū quot
sunt. due. que simplex ut nam. composita ut namq;. —
Ordo cōiunctionum in quo est. quia. aut p̄positivae sunt
siunctiones ut at ac ast. aut subiunctivae ut q; ve ne. aut
communes ut ergo ideo igitur.

Gatterberg I. fol 12^b 155

Prepositio quid est. pars orationis que p̄posita
alijs partib; in oratione significationem earum aut com-
plet aut mutat. aut minuit. — Prepositioni quot acci-

Castor. I. fol. 8^a Cast. II. fol. 8^a

Dunt. unum. quodd. casus tantum. Quot casus. Duo. qui.
accusatiuus et ablatiuus. — Da prepositiones casus accu-
satiui ut ad apud ante aduersum cis citra circum circa 460

contra erga extra inter intra infra iuxta ob pone pro ppe
propter scdm post trans ultra preter supra circiter usq; secus
penes. Quomodo dicimus erim. ad patrem. apud villam. an-
te edes. aduersum inimicos. cis renam. citra forum. circū vi-
cinos. | circa templum. cōtra hostes. erga ppinguos. extra 465 Jaines fol. 8^l

terminos. inter naues. intra menia. infra lectum. iuxta mac-
cellum. ob augurium. pone tribunal. pro pariete ppe fenestram.
propter disciplinas. scdm fores. post tergum. trans ripam. ultra
fines. pter officium. supra celum. circiter annos. usq; oc-

470 ceanū. secus nos. penes arbitros. — Da prepositiones casus
ablati. ut a ab abs cum coram clam de e ex pro pre pa-
lam sine absqz tenus. Quomodo. dicimus enim a domo ab
homine abs quolibet. cum exercitu. coram testibus. clam custo-
dius. De foro. e iure. ex prefectura. pro clientibus. pre timore.

475 palam omnibus. sine labore. absqz iniuria. tenē pubē. quod
nos dicimus pubetenus. — Da prepositiones utriusqz casus
ut. in sub super et subter. Quando accusatiuo casui seruit. quan-
do nos vel quoslibet ad locum ire isse vel ituros esse signi-
ficamō. Quando ablatiuo casui seruit. quando nos vel

480. quoslibet in loco ut de loco esse, fuisse vel futuros esse sig-
nificamus. In accusatiui casuo ut itur in antiquā siluam
In ablatiui casuo ut stans celsa in puppi Sub accusatiui

casus ut possesq; sub ipsos nitunt gradibus. Sub abla-
tivi casus ut arma sub adversa posuit radiantia quercu
— Super quã vim habet. ubi locum significat magis ac- 1185

cusatius qm ablativo. ubi vero mentionem alicuius rei faci-
mus ablatio tantum ut multa super priamo rogilans super
hectore multa. hoc est de priamo et de hectore. — In quam vim
habet. etiã tunc accusatio casui servit cum significat con-

casus | ... cui? ubi, Casus I. fol 8 1/2
Casus II fol 8 1/2 ?

tra. ut in adulterum et in desertore. — Subter quã vim ha- 1190 Gutenberg I. fol 13^a
bet. eandem quã et superiores ad locum et in loco esse signi-
ficant. — Que sunt prepositiones que a dictionibus sepa-
rari non possunt ut di. dis. re. se. an. con. et. o. Quõ di-
cimõ enim ut diduco. distraho. recipio. secubo. amplector.

495 cōgrēdior. — Quae sunt. q̄ diungi non possunt. ut apud
et penes — Quae sunt. q̄ & diungunt et separant. reliq̄ pe-
ne omnes. |

Gaius fol. 9^a

Interiectio quid ē. pars orationis significās
mentis affectum voce incognita. — Interiectioni quot
500 accidunt. unum. quod. significatio tantum. — Signi-
ficatio interiectionum in quo ē. quia aut letitiam mentis
significam̄ ut euaa. aut dolorem ut heu. aut amira-
tionem ut pape. aut melū ut ah ac ast et si qua sunt
similia.

505 Amo verbum actiuum in indicatiuo mōdo
dictum temporis p̄ntis numeri singularis figure sim-

plicis persone prime coniugationis sive quod coniugabil
 sic. — Amo amas amas Et pluraliter amamus amatis
 amat Preterito imperfecto amabas amabas amabat Et plr
 amabam amabatis amabant Preterito perfecto amavi ama- 510
 uisti amavit. Et pluraliter amavimus amavistis amaverunt
 vel amauere. Preterito plusquamperfecto amaueram amaueras
 amauerat. Et plr amaueramus amaueratis amauerant
 Futuro amabo amabis amabit. Et plr amabimus amabi-
 lis amabunt. — Imperatiuo modo tempore presenti ad secun- 515
 dam et tertiam personam ama amet Et pluraliter ame-
 mus amate ament. Futuro amabo tu vel amato ille. Et
 plr amemus amate amanto vel amantote. — Optatiuo

Cap. I. par. 9^a Cap. II. par. 9^a

mōdo tempore presenti et p̄terito imperfecto v̄tinam a-
520 marem amares amaret. Et pl̄ v̄tinā amaremus amare-
tis amarent. Preterito perfecto et plusq̄mperfecto v̄tinā
amauiſſez amauiſſes amauiſſet. Et pl̄ v̄tinā amauiſſe-
mus amauiſſetis amauiſſent. Futuro v̄tinā amem ames
amet. Et pluraliter v̄tinam amemus ametis ament. —

525 Cōiunctiuo mō tempore p̄ſenti cum amem ames amet.
Et pl̄ cum amemus ametis ament. Preterito imperfecto
cum amarem amares amaret. Et pluralit̄ cum amaremus
amaretis amarent. Preterito perfecto cū amauerim amaue-
ris amauerit. Et pl̄ cum amauerimus amaueritis ama-
uerint. Preterito plusq̄mperfecto cum amauiſſem amauiſ-
530 ſſetis amauiſſent.

Zainer fol. 9°

Quttuberg I. fol. 13°

21
Les amauisset. Et pluraliter cum amauissemus amauissetis

amauissent. Futuro cum amauero amaueris amauerit Et

pluraliter cum amauerimus amaueritis amauerint. —

Infinitiuo modo sine numeris et personis tempore presenti et

preterito imperfecto amare. Preterito perfecto et plusquamperfecto 535

amauisse. Futuro amatum ire vel amaturum esse. — Verbo

impersonali modo indicatiuo tempore presenti. amatur. Pre-

terito imperfecto amabatur. Preterito perfecto amatum est vel

amatum fuit. Preterito plusquamperfecto amatum erat vel

amatum fuerat. Futuro amabit. — Imperatiuo modo tem- 540

poris presenti ametur. Futuro amator. — Optatiuo modo tem-

poris presenti et preterito imperfecto utinam amaretur. Prete-

rito perfecto et plusq̄mperfecto v̄t amatum esset vel ama-
tū fuisset. Futuro v̄tinā ametur. — Coniunctio modo
545 tempore presenti cum ametur. Preterito imperfecto cum ama-
ret. Preterito perfecto cum amatū sit. vel cum amatū fuerit
Preterito plusq̄mperfecto cum amatum esset vel cum amatū
fuisset Futuro cū amatum erit vel cū amatū fuerit —
Infinitiuo mō sine numeris et personis tempore presenti
550 et preterito imperfecto amari. Preterito perfecto et plusq̄m-
perfecto amatum esse vel amatū fuisse. Futuro amatum
iri. — Secundia vel p̄cipialia verba sunt hec amandi
amando amandū. Supina amatum amatu. Duo parti-
cipia trahuntur à verbo activo. presens et futurum. pre-
555 sens v̄t amans. futurum v̄t amaturus |

Græcæ for. 104

Amor verbum passivum in indicativo mo-

do dictum temporis presentis numeri singularis figure
 simplicis persone prime. coniugationis prime quod cōiuga-
 bit sic. Amor amaris vel amare amatur. Et pluraliter
 amamur amamini amant. Preterito imperfecto amabar s̄bo
 amabaris vel amabare amabat. Et plr amabamur ama-
 bamini amabant. Preterito perfecto amatus sum vel fui
 es vel fuisti est vel fuit. Et plr amati sumus vel fuim⁹
 estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuere. Preterito plusq̄m,
 perfecto amatus erā vel fuerā eras vel fueras erat vel fue- s̄b
 rat. Et plr amati eramus vel fueramus eratis vel fuera-
 tis erant vel fuerant Futuro amabor amaberis vel amabere

Guttenberg I. fol 14.^a

amabit. Et plr amabimur amabimur amabunt. — Im-
peratiuo modo tempore presenti ad secundam et terciã perso-
570 nã. amare ametur. Et pluraliter amemur amamini a-
ment. Futuro amator tu. vel amator ille. Et plr ame-
mur amaminor amantor — Optatiuo modo tempore
presenti et pterito imperfecto. utinã amarer amareris
vel amare amaretur Et plr ut amaremur amaremini
575 amarent. Preterito pfecto et plusq̃m pfecto utinã ama-
tus es vel fuissim es vel fuisses es vel fuisset. Et
plr ut amati essemus vel fuissim essetis vel fuissetis es-
set vel fuissent. Futuro utinã amer ameris vel amere ame-
tur Et pluraliter utinã amemur amemini ament. — Co-
380 iunctiuo modo tempore presenti cum amer ameris vel amere

ametur. Et plr cum amemur amemini amentur. Preterito imperfecto cum amarer amareris vel amarete amaret. Et plr cum amaremur amaremur amarentur. Preterito perfecto cum amatus sim vel fuerim sis vel fueris sis vel fueris. Et plr cum amati simus vel fuerimus sitis vel fueritis sitis vel fueritis. Preterito plusquamperfecto cum amatus essem vel fuisset essem vel fuisset. Et pluraliter cum amati essemus vel fuissetis essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro cum amatusero vel fuereris vel fueris eris vel fueris. Et plr cum amati erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erint vel fuerint. — Infinitivo modo sine numeris et personis tempore presenti et preterito imperfecto

Ukert
Homburg. fe 9^a

Gaucher fol 10^b

amari. Preterito perfecto et plusq̄mperfecto amatum esse
vel amatum fuisse. Futuro amatum iri. — Duo partici-
595 pia trahunt a verbo passivo. preteritum et futurū. p̄teritū
et amatus futurum et amandus.

Docere verbum actiuum in indicatio modo
dictum. temporis p̄sentis numeri singularis figure sim-
plicis persone prime coniugationis secunde q̄d coniugabitur
600 sic. — Docere doces docet. Et pluraliter docemus docetis
docent. Preterito imperfecto docebam docebas docebat. Et
pl̄i docebam̄s docebatis docebāt Preterito perfecto docui
docuisti docuit. Et pl̄i docuimus docuistis docuerunt vel
docuere Preterito plusq̄mperfecto docueras docueras docuerat.

Et plr Docueram Docueratis Docuerant. Futuro docebo 605
docebis docebit. Et pluraliter docebimus docebitis docebunt.

— Imperalius modo tempore presenti ad secundam et ter-
cia personam doce doceat. Et pluraliter doceamus doceat
doceant. Futuro doceto tu vel doceto ille. Et pluralit
doceamus docetote docento vel docentote. — Optatio 610

modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam
docerem doceres doceret. Et pluraliter utinam doceremus
doceretis docerent Preterito perfecto et plusq̄m perfecto
utinam docuiffem docuiffes docuiffet. Et pluraliter uti-
nam docuiffemus docuiffetis docuiffent. | Futuro utinam 615

Jainur fol. 11^a

doceam doceas doceat. Et pluraliter utinam doceam^s do-

ceatis doceant. — Coniunctiuo modo tempore presenti.
cum doceam doceas doceat. Et pluraliter cum doceamus do-
ceatis doceant. Preterito imperfecto cum docerem doceres do-
620 ceret. Et plⁱ cum doceremus doceretis docerent. Preterito
perfecto cum docuerim docueris docuerit. Et plⁱ cum docueri-
mus docueritis docuerint. Preterito plusquamperfecto cum do-
cuissem docuisses docuisset. Et plⁱ cum docuissemus do-
cuissetis docuissent. Futuro cum docuero docueris docuerit. Et
625 plⁱ cum docuerimus docueritis docuerint. — Infinitiuo modo
sine numeris et personis tempore presenti et preterito im-
perfecto docere. Preterito perfecto et plusquamperfecto docuisse.
Futuro doctum ire vel docturum esse. — Verbo impersonali

Went
Hamburg for 9 $\frac{1}{2}$

mō indicatius tēpore presenti docetur. Preterito imperfecto
docebatur. Preterito perfecto Doctum est vel Doctum fuit. 630

Preterito plusq̄m perfecto Doctum erat vel doctum fuerat. Futu-

ro docebitur. — Imperatiuo mō tempore p̄senti doceatur. Pu-

luro docetor. — Optatiuo modo tempore presenti et preterito im-

perfecto utinā doceret. Preterito perfecto et plusq̄m p̄fecto utinā

Doctum esset vel ut Doctū fuisset Futuro doceatur —. Coniuncti 635

uo mō tempore presenti cum doceatur Preterito imperfecto

cum doceret Preterito perfecto cum doctum sit vel cū doctum

fuerit. Preterito plusq̄m p̄fecto cum doctū esset vel cum

Doctū fuisset. Futuro cū doctum erit vel cum doctū fuerit. —

Infinitiuo modo sine numeris et personis tempore presenti 640

et preterito imperfecto Doceri. Preterito perfecto et plusq̄m-
perfecto Doctum esse vel doctum fuisse. Futuro doctum iri. —
Gerundia vel participialia verba sunt hec docendi Docendo.
Docēdū — Supina Doctū Doctū. Duo participia trahuntur
645 a verbo activo. presens. et futurum. presens ut docens. futu-
rum ut Docturus. |

Zainer fol. 116

Docer verbum passivum in indicativo mo-
do dictum temporis presentis numeri singularis figure
simplicis persone prime coniugationis secūde quod coniuga-
650 bitur sic. — Docer doceris vel docere Docetur. Et plē Docemur
Docemini docentur Preterito imperfecto Docebar Docebaris vel
Docebare Docebatur. Et plē docebamur Docebamini docebātur.

Preterito perfecto Doctus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit. Et

plū Docti sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt

Præter. II. pag. 81

vel fuere. Preterito plusq̄mperfecto Doctus eram vel fueram eras 655

vel fueras eras. vel fueras Et plū Docti eramus vel fueramus

eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro docebor Doceberis

vel docebere docebit. Et plū Docebimur docebimini docebunt.

Imperatiuo mō tempore p̄senti ad secundaz et terciā p̄sonā

Docere Doceatur. Et plū Doceamur Doceamini Doceant. Futuro 660

Docetor tu vel docetor ille Et plū Doceamur Doceamini Doceantur.

Optatiuo mō tempore p̄senti et preterito imperfecto

ut Docerer Docereris vel Docerere Docerēs. Et plū ut Doceremur

Doceremini Docerēs. Preterito perfecto et plusq̄mperfecto uti-

nā Doctus essem vel fuissēm esses vel fuisses esset vel fuisset 665

West fol 10^a

Et pluraliter utinam docti essemus vel fuissetis effectis vel
fuissetis essent vel fuissent. Futuro utinam docear docearis
vel doceare doceatur. Et pluraliter utinam doceamur doceamini
doceantur. — Coniunctivo modo tempore presenti cum
670 docear docearis vel doceare doceatur. Et pluraliter cum doceamur
doceamini doceantur. Preterito imperfecto cum docerer docereris
vel docerere doceretur. Et pluraliter cum doceremur doceremini
docerentur. Preterito perfecto cum doctus sim vel fuerim
sis vel fueris sis vel fueris sis vel fueris. Et pluraliter cum docti simus
675 vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Preterito plusquam
perfecto cum doctus essem vel fuisset essem vel fuisset
vel fuisset. Et pluri cum docti essemus vel fuissetis effectis vel

Gaines fol. 12^a

fuisset essent vel fuissent Futuro cum Doctus ero vel fuero
 eris vel fueris erit vel fuerit. Et pluraliter cū Docti erimus
 vel fuerimus eritis vel fueritis erint vel fuerint — Infinitivus
 mō sine numeris et personis tempore pōnti et preterito im-
 perfecto Doceri. Preterito perfecto et plusq̄mperfecto Doctum
 esse vel doctū fuisse. Futuro doctū iri. — Duo participia
 trahunt a verbo passivo. preteritum et futurum. preteritum
 et doctus. futurū et docendus.

685

Lego verbum actiuum in indicatio modo dicta
 temporis presentis numeri singularis figura simplicis persone
 prime coniugationis tertiae quod coniugabitur sic. — Lego legis
 legit Et plr legimus legitis legunt. Preterito imperfecto legebam

690 legebas legebat. Et pl^{ri} legebamus legebatis legebant. Preterito perfecto legi legisti legit. Et pluraliter legimus legistis legerunt vel legere. Preterito plusq^mperfecto legeram legeras legerat. Et pl^{ri} legeramus legeratis legerant. Futuro legam leges leget. Et pl^{ri} legemus legetis legant. — Imperatiuo mō tempore pōiti ad secundā et terciā personā lege legat. Et pluraliter legamus legite legant. Futuro legito tu vel legito ille. Et pluraliter legamus legite legunt vel leguntote. — Optatiuo mō tempore pōiti et preterito imperfecto utinā legerem legeres legeret. Et pl^{ri} utinā legerem^{us} legeretis legerent. Preterito perfecto et plusq^mperfecto utinā legissem legisisses legisset. Et pl^{ri} utinā legissem^{us} legissetis legissent. Futuro utinā legam legas legat. Et pl^{ri} utinā legamus legatis legant. — Coniunctiuo mō

695
700

Diximus f. 112

Post II f. 8°

tempore pōiti ad secundā et terciā personā lege legat. Et pluraliter legamus legite legant. Futuro legito tu vel legito ille. Et pluraliter legamus legite legunt vel leguntote. — Optatiuo mō tempore pōiti et preterito imperfecto utinā legerem legeres legeret. Et pl^{ri} utinā legerem^{us} legeretis legerent. Preterito perfecto et plusq^mperfecto utinā legissem legisisses legisset. Et pl^{ri} utinā legissem^{us} legissetis legissent. Futuro utinā legam legas legat. Et pl^{ri} utinā legamus legatis legant. — Coniunctiuo mō

tempore p̄nti cum legam legas legat. Et pluraliter cum lega-
 m̄ legatis legant. Preterito imperfecto cum legerem legeres
 legeret. Et pluraliter cum legeremus legeretis legerent. Prete- 705
 rito perfecto cum legerim legeris legerit. Et pl̄i cum legerimus
 legeritis legerint. Preterito plusq̄mperfecto cum legissem legis-
 ses legisset. Et pl̄i cum legissemus legissetis legissent. Futu-
 ro cum legero legeris legerit. Et pl̄i cū legerim̄ legeritis lege-
 rint. — Infinitivus mō sine numeris et personis. tempore 710
 p̄nti et preterito imperfecto legere. Preterito perfecto et plus-
 q̄mperfecto legisse Futuro lecturum ire vel lecturum esse. —
 Verbo impersonali modo indicativo tempore presenti legit̄.
 Preterito imperfecto legebat̄. Preterito perfecto lectum ē vel
 lectum fuit. Preterito plusq̄mperfecto lectum erat vel lectum 715

Gaius fol. 12^b

Uent fol 10^b

Dinckmunt fol. 116

fuerat. Futuro legatur — Imperatiuo modo tempore presenti
legatur. Futuro legitor — Optatiuo modo tempore presenti et
preterito imperfecto utinam legeretur. Preterito perfecto et
plusquamperfecto utinam lectum esset vel utinam lectum

720 fuisset. Futuro utinam legatur. — Coniunctiuo modo tempore
presenti cum legatur. Preterito imperfecto cum legeretur. Pre-
terito perfecto cum lectum sit vel cum lectum fuerit. Prete-
rito plusquamperfecto cum lectum esset vel cum lectum fuisset.

Futuro cum lectum erit vel cum lectum fuerit — Infini-

725 tiuo modo sine numeris et personis. tempore presenti et prete-
rito imperfecto legi. Preterito perfecto et plusquamperfecto

lectum esse vel lectum fuisse. Futuro lectum iri. — Ge-

1171
Dinckmunt fol. 116

rundia vel participialia verba sunt. hec legendi legendo le-
gendum. Supina lectum lectu — Duo participia trahun-
tur a verbo actiuo. presens et futurum. presens vel legens. Fu- 730
turum vel lecturus |

Legor verbum passiuum in indicatio modo dictum *Gaines fol. 13^a*

temporis presentis. numeri singularis figuræ simplicis persone
prime. cōiugationis tercie. quod coniugabit sic. — Legor legeris
vel legere legitur. Et pl^{ri} legimur legimini legunt. Preterito 735
imperfecto legebar legebaris vel legebare legebat Et pl^{ri} legeba-
mur legebamini legebant. Preterito perfecto lectus sum vel
fui es vel fuisti est vel fuit Et pluraliter lecti sumus vel fuimus
estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuere. Preterito plusq^{am} perfecto

Dinetmuit fol. 2^a

740 lectus eras vel fueram eras vel fueras erat vel fuerat. Et pl^{ri}
lecti eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant.

Futuro legar legeris vel legere leges. Et pl^{ri} legemur legemini
legent. — Imperativo modo tempore presenti ad secundam et
terciam ^{personam} ~~personam~~ legere legatur. Et pluraliter legamur legimini le-

745 gant. Futuro legitor tu vel legitor ille. Et pl^{ri} legamur legimur
leguntur. — Optativo modo tempore presenti et preterito imp-
fecto utinam legerer legereris vel legerere legeres. Et pluraliter utinam
legeremur legeremini legerent. Preterito perfecto et plusquamper-
fecto ut lectus essem vel fuisset esces vel fuisset effectus vel

Propter H. fol. 9^a

750 fuisset. Et pl^{ri} utinam lecti essemus vel fuisset effectus vel fuisset
effectus essent vel fuissent. Futuro utinam legar legeris vel legere
legat. Et pl^{ri} utinam legamur legamini legant. — Coniuncti-

Ekert fol. 11^a

uo mō tempore p̄senti. cum legar legaris vel legare legat̄. Et
 pl̄r cū legamur legamini legant̄. Preterito imperfecto cum legerer
 legereris ^{vel} legerere legeret̄. Et pl̄r cum legeremur legeremini lege- 755
 rent̄. Preterito perfecto cum lectus sim vel fuerim sis vel fueris
 sis vel fueris. Et pl̄r cum lecti simus vel fuerim⁹ sitis vel
 fueritis sint vel fuerint. Preterito plusq̄mperfecto cum lectus
 essem vel fuisset essem vel fuisset. Et pl̄r cum
 lecti essemus vel fuissetis essemus vel fuissetis essent vel 760
 fuissent. Futuro cū lectus ero vel fuero/eris vel fueris eris
 vel fueris. Et pl̄r cum lecti erimus vel fuerimus eritis vel
 fueritis erint vel fuerint. — Infinitiuo modo sine numeris
 et personis tempore p̄senti et preterito imperfecto legi. Pre-
 terito perfecto et plusq̄mperfecto lectum esse vel lectum fuisse. 765

Græc. fol. 13^b

Futuro lectum iri — Duo participia trahunt a verbo passivo.
preteritum et futurum. preteritum est lectus. Futurum est le-
gendus.

Audio verbum actiuum in indicatio mo-
770 dictum. temporis pntis. numeri singularis. figure simplicis.
p[er]sone prime. coniugationis quarte quod coniugabit sic. — Au-
dio audis audit. Et pl[ur] audimus auditis audiunt Preterito
imperfecto audiebam audiebas audiebat. Et pl[ur] audiebam[us] au-
diebatis audiebat Preterito perfecto audiui audiuisti audiuit.
775 Et pl[ur] audiui[m]us audiuistis audiuerunt. vel audiuer[unt]. Pre-
terito plusq[ue]mperfecto audiueram audiueras audiuerat. Et pl[ur]
audiueramus audiueratis audiuerant. Futuro audiam audies

audiet. Et pluraliter audiamus audietis audient. — Imperativus
modo tempore presenti ad secundam et terciam personam audi
audiat Et plē audiamus audite audiant. Futuro audito tu vel 780
audito ille. Et plē audiamus audite audiant vel audiuntote.
— Optativus modo tempore presenti et preterito imperfecto ut
audirem audires audires. Et pluraliter utinam audiremus au-
audiretis audirent. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam
audiuisses audiuisses audiuisset. Et pluraliter utinam au- 785
audiuissimus audiuissetis audiuissent. Futuro utinam audiam
audias audiat. Et pluraliter utinam audiamus audiatis au-
audiant. — Coniunctivus modo tempore presenti cum audiam
audias audiat Et pluraliter cum audiamus audiatis audiant.
Preterito imperfecto cum audire audires audires. Et plurali- 790

Jaimes fol. 14^a

verbo passivo
cum ob le
dicativus mo
simplicis.
sic. — Ita
Preterit
dicant au
audiat.
dicare. Pre
at. Et plē
m audiat

West fol II^b

ter cum audiremus audiretis audiret. Preterito perfecto cum
audierim audieris audierit. Et pluraliter cum audierimus
audieritis audierint. Preterito plusq̄m perfecto cū audiuis-
sem audiuisset. Et pluraliter cum audiuissemus
795 audiuissetis audiuisissent. Futuro cum audiero audieris audi-
uerit. Et plr̄ cum audierimus audieritis audierint.—
Infinitiuo modo sine numero et personis tempore presen-
ti et preterito imperfecto audire. Preterito perfecto et plus-
q̄m perfecto audiuisse. Futuro auditum ire vel auditurum
800 esse.— Verbo impersonali modo indicatiuo tempore presen-
ti auditur. Preterito imperfecto audiebatur. Preterito per-
fecto auditum est vel auditū fuit. Preterito plusq̄m per-

fecto auditum erat vel auditum fuerat. Futuro audietur

— Imperativus modo tempore presenti audiatur. Futuro au-

ditur. — Optativus modo tempore presenti et preterito im- 805

perfecto utinam audiretur. Preterito perfecto et plusquamper-
fecto utinam auditum esset vel utinam auditum fuisset.

Futuro utinam audiatur. — Coniunctivus modo tempore
presenti cum audiatur. Preterito imperfecto cum audiretur

Preterito perfecto cum auditum sit vel cum auditum fuerit. 810

Preterito plusquamperfecto cum auditum esset vel cum audi-
tum fuisset Futuro cum auditum erit vel cum auditum fuerit.

— Infinitivus modo sine numeris et personis tempore presen-
ti et preterito imperfecto audiri. Preterito perfecto et plusquamper-

perfecto am
audiret
ca audiret
iiffemus
ueris audi
uerint
ore presen
cto et plus
audiret
ore presen
erito pre
plusquamper

Zainer fol. 1h^b

815 *fecto auditū esse vel auditū fuisse. Futuro auditū iri. —* *Præterita vel participialia verba sunt hec audiēdi audiēdo audiēdū* | — *Supina auditū auditu. Duo participia trahunt a verbo activo. presens et futurum. presens vel audiens. futurum vel auditurus.*

820 *Audior verbum passivum in indicativo modo dictum temporis presentis. numeri singularis. figure simplicis persone prime coniugationis quartæ quod coniugabitur sic. — Audior audiris vel audire auditur. Et pluri audimur audimini audiunt. Præterito imperfecto audiebar audiebaris vel audiebare audiebatis. Et pluri audiebamur audiebamini audiebant. Præterito perfecto auditus sum vel*

fui es vel fuisti est vel fuit. Et pl^uri auditi sumus vel
 fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuere. Preterito
 plusquamperfecto auditus eram vel fueram eras vel fueras
 erat vel fuerat. Et pl^uri auditi eramus vel fueramus eratis 830
 vel fueratis erant vel fuerant. Futuro audiar audieris
 vel audiere audietur. Et pl^uri audiemur audiemini audientur.

— Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et ter-
 tiam personam audire audiamur Et pl^uri audiamur audia-
 mini audiantur. Futuro auditor tu vel auditor ille. Et 835
 pl^uri audiamur audiemur audientur.

— Optatiuo modo tem-
 pore presenti et preterito imperfecto utinam audirer audire-
 ris vel audirere audiret. Et pl^uri utinam audiremur audire-

Belgica I. fol 12^a = Ekent fol 12^a

mini audiretur. Preterito perfecto et plusq̄mperfecto

840 vlinā auditus essem vel fuisssem esses vel fuisses esses

vel fuiss. Et plr vlinā auditi essemus vel fuisssemus

essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro vlinā

audiar audiaris vel audiare audiaur. Et plr vlināz audia-

m audiamini audiant. — Coniunctivo modo tempore

845 presenti cum audiar audiaris vel audiare audiaur. Et plr

cum audiamur audiamini audiantur. Preterito imperfecto

cum audirer audireris vel audirere audiret. Et plr cum au-

diremur audiremini audirentur. Preterito perfecto cum

auditus sim vel fuerim | sis vel fueris sit vel fuerit.

Gainer fol. 15^a

Et pluraliter cum auditi simus vel fuerimus filii vel fueri- 850

lis sint vel fuerint. Preterito plusquamperfecto cum auditus

essem vel fuissetem esses vel fuissetes esset vel fuisset. Et pl^u

cum auditi essemus vel fuissetemus essetis vel fuissetis

essent vel fuissent. Futuro cum auditus ero vel fuero eris

vel fueris eris vel fuerit. Et pl^u cum auditi erimus vel 855

fuerimus eritis vel fueritis erint vel fuerint. — Infini-

tius modo sine numeris et personis tempore presenti et p^{re}-

terito imperfecto audiri. Preterito perfecto et plusquamperfecto

auditum esse vel auditum fuisse Futuro auditum iri. — Duo

participia trahunt a verbo passivo. preteritum et futurum. 860

imperfecto
fuisse esset
fuissetem
oro vltima
linas audia
tempore
alia Pl^u
imperfecto
cum sa
fecto cum
el fuerit

ed. Nely 7. fol 12^a page 110: 921.
ed. West fol 12^a page

preteritum ut auditus. Futurum ut audiendus.

865 *Sum* verbum anormalum in indicatio modo dictum temporis presentis numeri singularis. figure simplicis. persone prime. coniugationis nullius vel inconsequens. quia inconsequens et irregulariter coniugatur quod coniugabitur sic. — *Sum es est. Et pl^r sumus estis sunt.* Preterito imperfecto *eram eras erat. Et pluraliter eram eratis erant.* Preterito perfecto *fui fuisti fuit. Et pluraliter fuimus fuistis fuerunt, vel fuere* Preterito plusquamperfecto *fueram fueras fuerat. Et pl^r fueramus fueratis fuerant. Futuro ero eris erit. Et pluraliter erimus eritis erunt. — Im-*

perativus modo tempore presenti ad secundam et terciam per-
sonam sis sit. Et plr' simus sitis vel esse sint. Futuro
esto tu vel esto ille. Et plr' simus estote sumto vel sumtote.

- Optativus modo tempore prnti et preterito imperfecto ut 875
essem esses esset. Et plr' ut essemus essetis essent Preterito

perfecto et plusquamperfecto utinam fuisset fuisset fuisset. Opta-
raliter utinam fuissetis fuissetis fuissetis. Futuro ut sim sis sit.

Et plr' ut simus sitis sint. - Coniunctivus modo tempore

Gaius fol. 15^b

presenti cum sim sis sit. Et pluraliter cum simus sitis sint. 880

Preterito imperfecto cum essem esses esset. Et plr' cum es-
semus essetis essent. Preterito perfecto cum fuerim fueris

fuerit. Et pluraliter cum fuerimus fueritis fuerint. Pre-
terito plusquamperfecto cū fuisset fuisset fuisset. Et pl^r cum
885 fuisset fuisset fuisset. Futuro cū fuero fueris fuerit.

Et pl^r cum fuerim fueritis fuerint. — Infinitiuo modo sine
numeris et personis tempore p^rnti et preterito imperfecto esse.

Preterito perfecto et plusquamperfecto fuisse. Futuro caret. Ge-
neralia vel participialia verba sunt hec essendi essendo

890 essendum. Supinis caret. Unum participium habet quod
est ens.

Volo vis vult. Et pluraliter volumus vultis
volunt. Preterito imperfecto volebam volebas volebat. Et

pluraliter volebamus volebatis volebant Preterito per-
fecto volui voluisti voluit. Et pl^r voluimus voluistis volue- 895'

runt vel voluere. Preterito plusq^mperfecto volueram volueras
voluerat. Et pl^r volueramus volueratis voluerant. Futuro

volam voles volet. Et pl^r volumus vobis volēt. Impera-
tivo caret. Futurū non habet. — Optativo. nō tempore

pōti et pōterito imperfecto vlinā vellem velles vellet. Et 900

pl^r vlinaz vellemus velletis vellet. Preterito perfecto et

plusq^mperfecto vō voluisset voluisset voluisset. Et pl^r vlinā

voluissetis voluissetis voluissent. Futuro vlinā velim ve-

lis velit. Et pl^r vō velimus velitis velint. — Coniunc-

is fuerint. Pre-
l. Et pl^r com-
lucris fuerit.
hinc nō fore
imperfecto esse.
no caret. Et
ndi effendo
m habet pō-
nus vultis
volebat.

905 hinc modo tempore presenti cum velim velis velit. Et ^{plū} pluraliter
cum velimus velitis velint. Preterito imperfecto cum velles
velles vellet. Et plū et vellemus velletis velletint. Preterito
perfecto cum voluerim volueris voluerit. Et plū cum
voluerimus volueritis voluerint. Preterito plusquamperfecto

910 cum voluissem voluisses voluisset. Et pluraliter cum voluis-
semus voluissetis voluissent. Futuro cum | voluero volueris
voluerit. Et pluraliter cum voluerimus volueritis voluerint.

— Infinitiuo modo sine numeris et personis tempore presen-
ti et preterito imperfecto velle. Preterito perfecto et plusquam-

915 perfecto voluisse. Futuro caret. — Gerundia vel participialia

Gainer fol. 16^a

verba sunt hec volendi volendo volendum. Supinis caret.

Unam participium habet quod est volens.

Fero verbum anormalum in indicativo mo-

do dictum. temporis presentis numeri singularis figure

simplicis persone prime: coniugationis. nulli & quod coniuga- 920

bit sic. — Fero fero fert Et plⁱ ferimus fertis ferunt Prek-

abbas hedy I. fol 12° comp: lin 86i
Erlort fol 12°

rito imperf^o ferebas ferebas ferebat. Et plⁱ ferebamus ferebatis

ferebant. Preterito perfecto tuli tulisti tulit. Et plⁱ tulimus

tulistis tulerunt vel tulere. Preterito plusq^mperfecto tuleras tu-

leras tulerat. Et pluraliter tuleramus tuleratis tulerant. Futu- 925

ro feram feres feret. Et pluraliter feremus feretis ferent. — Im-

perativo modo tempore presenti ad secundam et terciam perso-

Et plⁱ
cu^m velles
Preterito
ole cum
imperfecto
m voluit
o voluit
voluerint.
pore presen
l plusq^m
ut licet pⁱo

nam fer ferat. Et pluraliter feramus ferete ferant. Futuro
fero tu vel fero ille. Et pluraliter feramus fertote feruto

930 vel feruntote — Optativo modo tempore presenti et prete-
rito imperfecto utinam ferrem ferres ferret. Et pluraliter
utinam ferremus ferretis ferretis. Preterito perfecto et plusquam-
perfecto utinam tuliffem tuliffes tuliffet. Et pluraliter
utinam tuliffemus tuliffetis tuliffent. Futuro ut feram feras

935 ferat. Et plⁱ utinam feramus feratis ferant. Coniunctivo mo-
tempore presenti cum feraz feras ferat. Et plⁱ feram^{us} feratis
ferant. Preterito imperfecto cum ferre ferres ferret. Et plⁱ cum
ferrem^{us} ferretis ferrent. Preterito perfecto cum tulerim
tuleris tulerit. Et plⁱ cum tulerimus tuleritis tulerint. Pre-

Belgica I. fol. 12^b
Ekest fol. 12^b

Gairer fol. 16^b

herito plusq̄mperfecto cum tulissem tulisses tulisset. Et plē 940
 cum tulissem⁸ tulissetis tulissent. Futuro cum tulerō tula-
 ris tuleris. Et plē cum tulerimus tuleritis tulerint. — In-
 finitio modo sine numeris et personis tempore presenti. et
 preterito imperfecto ferre. Preterito perfecto et plusq̄mperfecto
 tulisse. Futuro latum ire vel laturum esse. — Verbo im- 945
 personali modo tempore presenti feratur. Preterito imperfecto
 ferebat. Preterito perfecto latum est vel latum fuit. Prete-
 rito plusq̄mperfecto latum erat vel latū fuerat. Futuro fere-
 tur. — Imperatio modo tempore presenti feratur. Futuro fertor.
 — Optatio modo tempore p̄nti et p̄terito imperfecto utinā fer- 950
 ret. Preterito perfecto et plusq̄mperfecto ut latum esset vel ut

latū fuisset. Futuro ut ferat. — Coniunctiuo modo tempore pre-
senti cū ferat. Præterito imperfecto cū feretur. Præterito per-
fecto cū latum sit vel cum latū fuerit. Præterito plusquamper-
955fecto cū latū esset vel cum latum fuisset Futuro cum latū
erit vel ^{cū} latum fuerit. — Infinitiuo modo tempore presenti
et præterito imperfecto ferri. Præterito perfecto et plusquamperfecto
latum esse vel latū fuisse Futuro latum iri. — Perandiā vel
participialia verba sunt hec ferendi ferendo ferendū. —
960 Supina latū latu. Duo participia trahunt a verbo pas-
sivo. præteritum et futurum ut latu ferendus.

Feror ferris vel ferre fert. Et paralleliter ferimur

ferimini ferunt Preterito imperfecto ferebar ferebaris vel
ferebare ferebat. Et plⁱ ferebamur ferebamini ferebantur.

Preterito perfecto latus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit 965

Et plⁱ lati sumus vel fuim^{us} estis vel fuistis sunt fue-
runt vel fuere. Preterito plusq^{uam} perfecto latus eram vel fue-
ras eras vel fueras erat vel fuerat. Et pluraliter lati eramus
vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro

Jaixer for. 14^a

ferar fereris vel ferere feretur. Et pluraliter feremur feremi- 970

ni ferentur. — Imperativus modo tempore presenti ad se-
cundam et tertiam personam ferre ferat. Et plⁱ feramur fe-
rimini ferant. Futuro fertor tu vel fertor ille. Et plⁱ fe-
ramur ferimur feruntur. — Optativus modo tempore presen-

Belgica I fol 13^a
Obert. fol 13^a

tempore pra-
terito per-
plusq^{uam} p-
o cum lati
ra personi
plusq^{uam} p-
terito vel
terda vel
terda.
erbo pas-
sive ferimur

975 li et preterito imperfecto vlinaz ferrer ferreris vel ferrere
ferretur Et plī vlinā ferremur ferremini ferrent. Preteri-
to perfecto et plusq̄m perfecto v̄t latus essem vel fuisssem
esses vel fuisses esset vel fuisset Et plī vlinā lati essemus
vel fuisssemus essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Tu-

980 vero vlinā ferar feraris vel ferare ferat. Et plī ^{vlinā} feramur
feramini ferantur — Coniunctiuo mō tempore presenti
cum ferar feraris vel ferare ferat. Et plī cum feramur
feramini ferantur. Preterito imperfecto cū ferrer ferreris
vel ferrere ferretur. Et plī cum ferremur ferremini ferrent.

985 Preterito perfecto cum latus sim vel fuerim sis vel fueris

Sit vel fuerit. Et pl^u cum lati simus vel fuerimus si-
 his vel fueritis sint vel fuerint. Preterito plusq̄mperfecto
 cum latus essem vel fuissetm esses vel fuisset effect vel fuif-
 set. Et pluraliter cum lati essemus vel fuissetm^o effectis
 vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro cum latus ero vel
 fuero eris vel fueris erit vel fuerit. — Et pluraliter cum la-
 ti erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erint vel fue-
 rint — Infinitiuo modo tempore presenti et preterito
 imperfecto ferri. Preterito perfecto et plusq̄mperfecto
 latum esse vel latum fuisse. Futuro latum iri. — Duo
 participia traxeruntur a verbo passivo. preteritum et

Distinctiones fol. 34° ultimo 9
 habet Uthas 12

990

995

ris vel ferre
 end. Preter
 vel fuisset
 lati essem
 fuisset. Tu-
 olina
 feramur
 present
 feramur
 ferre
 ini ferant
 s vel feris

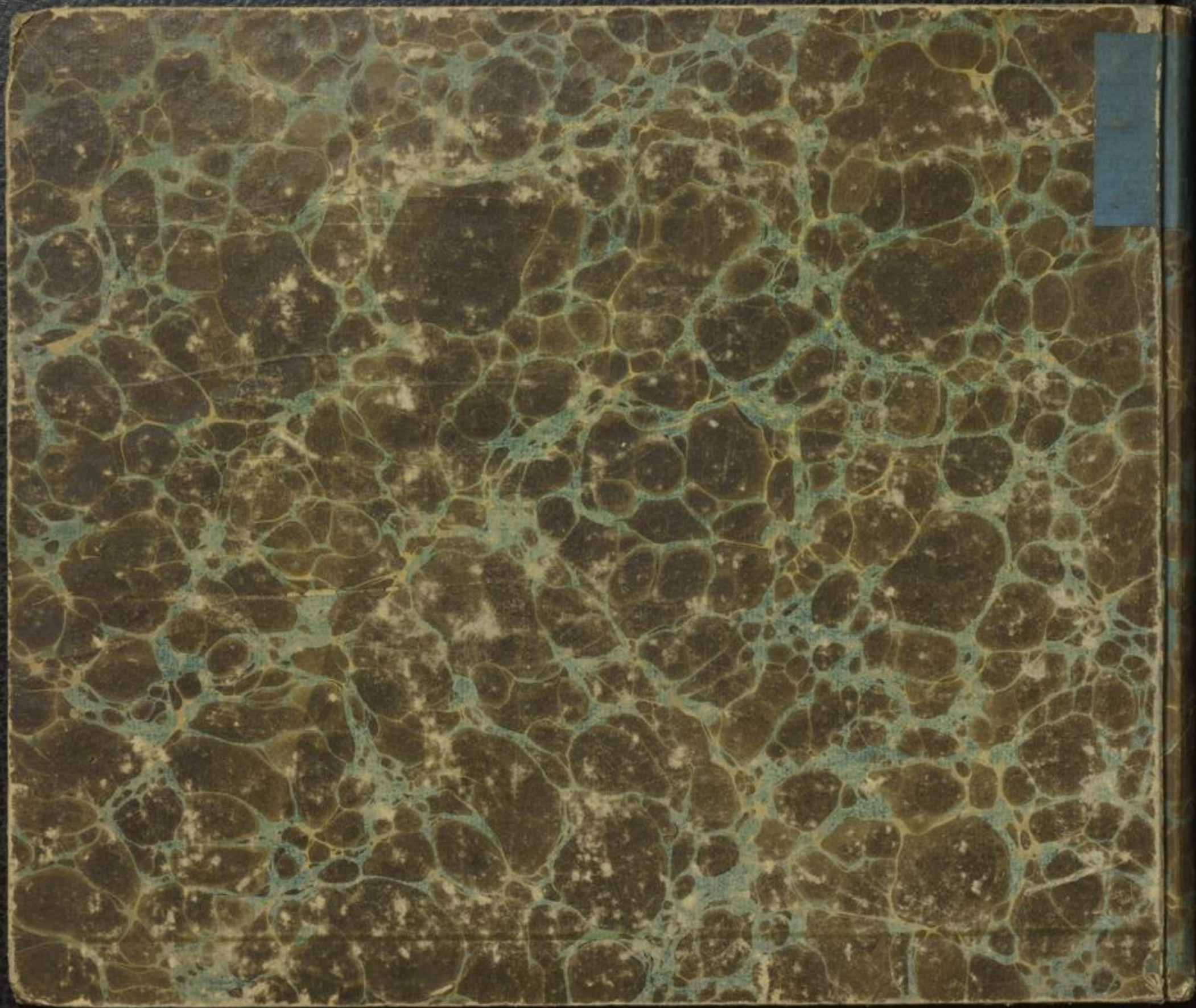

Zairea fol. 17^a lin 29: 30 ult:
fol 17^b et 18 varca.

System. II. habet folia inpressa II. (nat. 12.)

ggg. futurum. preteritum et latus. Futurum et ferendus.)

1. ferendur

UB

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main